

Áprilisban országos diákköri konferencia

A felszabadulás 20. évfordulója alkalmából áprilisban Budapesten tartják a 7. országos diákköri konferenciát. A háromnapos tanácskozássorozat megnyitó ünnepségét az Eötvös Loránd Tudományegyetemen tartják, és ugyanitt ülésezik majd a társadalom- és természettudományi szekció. A többi szekció résztvevői a Budapesti Műszaki Egyetemen, a Budapesti Orvostudományi Egyetemen és az Állatorvostudományi Egyetemen tanácskoznak majd.

A konferenciára a KISZ Központi Bizottsága és az illetékes minisztériumok 15 központi pályázati témát írtak ki.

Az országos diákköri konferencián több külföldi egyetem küldöttsége is részt vesz.

A Bihari utcaiak panasza

Körséta egy levél nyomán

Tizenhat névalírással érkezett panaszlevél szerkesztőségünkhez, a Bihari utcaiak írták. Idézzük levelükből: „Az elmúlt évben aszfaltozták az utcánkat, rendezték, feltöltötték. A régi vízvezető árkát betömítették és az új járdá szintjéhez újat alakítottak ki. A járdát, valamint az árok igen tetszetős, de sok bosszúságot okoz nekünk. Most, hogy az őszi és téli csapadék felgyülemlett, előtört a lakóházakat a víz. Mivel az udvarok mélyebben fekszenek, mint az árok, így természetes, hogy nem folyik le a víz. Sürgős segítséget kérünk”.

A panasz nyomán körútra indultunk Szekeres Istvának, a városi tanács építési és közlekedési osztálya főelőadójának társaságában. A helyszínen megállapítottuk, hogy igazuk van a levélíróknak. Néhány kertben megállt a csapadékvíz s a páratlan oldalon nincs biztosítva a vízlevezetés.

A helyszíni szemle után Lacsán Mihályt, a II. kerületi tanács végrehajtó bizottságának elnökét kerestük fel, akitől a következőket tudtuk meg:

— Az elmúlt években sok keres érkezett a tanácshoz, a Bihari utcaiak sürgették járdájuk felújítását. Kérésük jogos volt. Köztudomású ugyanis, hogy e rész a város

Mi zavarja munkájában

a ruhagyári művezetőt?

— Hogy mi, sajnos kapásból tudok rá válaszolni. Most is éppen egy óra hosszája szaladgálok szabvány után — mondja Tapodi József, a ruhagyár 5228-as szalagjának egyik művezetője. Délután 3 óra van, a műszak 2-kor kezdődött. Az lenne jó, ha a szabászat műszak kezdetére szolgáltatná az anyagot, nem pedig utána.

— Most a tegnapiról maradt anyagból, félkész-termekből élünk, addig, amíg futja. Ha elfogy, s nem érkezik meg az utánpótlás, a szalag eleje vagy leáll, vagy besegít a többinek. Áldatlan dolog az ilyenmi.

Az 5228-as szalag tavaly július óta szövetöltönyöket gyárt, mégpedig igen sokféle fazonban és anyagból. A

szabászatnak tehát különösen nagy figyelemmel, pontossággal kell ellátni munkáját, nehogy fennakadás legyen a varrodában. De hát ha az anyagellátás akadályozza őket?

— Néha az is, de legtöbbször nem. Most sem az a baj, hiszen az anyag ott van a szabászatnál, láttam magam is. Inkább a munka szervezetlenségében a hiba. Esetleg olyan anyagok szabását veszik előbbre, ami még ráérne, s miatta elmarad a fontosabb.

Mi történik, ha leáll a szalag?

— Át kell állni más munkára. Az átállás pedig nagyon sokba kerül a dolgozóknak és az üzemnek is.

A szalagnak az a része, ahol Tapodi József a művezető, 32 emberből áll. Ők csinálják a nadrágokat, s készítik elő a zakók alkatrészait a másik szalagrész számára, mely azután befejezi. 25—26 géppel dolgoznak, s van tartalék is. Nem lenne tehát különösebb hiba...

— ...ha minden dolgozó jól bánná a géppel — fejezi be a mondatot a művezető. Sajnos, gyakran rá kell szólni a hanyagokra. Az ilyen magatartás is zavarja a munkát, de még inkább, ha azt látom, hogy pocékolják az anyagot. Otthon lecsott varrótűjű percekig képes keresgetni, itt meg rátafos az értékes kabátgombra is. A takarékosági versennyel ugyan értünk már el eredményeket, de ez még kevés. Magam is sokat gondolkoztam rajta, hogyan lehetne az eddiginél jobban takarékoskodni.

A művezetői tekintély az utóbbi években megszilárdult a ruhagyárban. A felsőbb műszaki vezető meghallgatják véleményemet, s nem csorbítják, hanem elősegítik jutalmazási és büntetési jogkörük gyakorlását.

— Ez így igaz, mégis van még amiben nem sikerült célt érni. Az egyenlőtlen munkaelosztás ellen hiába harcolunk, nem sikerült megszüntetni. A normás és a technikusi munkájának nincs jó összhangja, ez vezet az egyenlőtlen munkaelosztáshoz. Ha a dolgozók nincsenek egyformán leterhelve a szalagban, az rontja a munkafegyelmet és bérfeizültséget okoz. Akinek nincs munkája, az kimegy a te-méből s horgolással üti agyon az idejét. Mi, művezetők hiába lépünk fel ellénk, amíg megvan ez a lehetőség, addig nap mint nap megismétlődik a fegyelm-sértés.

— Más bajjal is jár az egyenlőtlen munkaelosztás: rontja a normák hitelét. Abban a szalagban, ahol dolgozom, a munkások több

mint fele 105 százalék felett teljesíti normáját. Nem hiszem, hogy ez helyes, egészséges.

Olyan „apróságokat” csak futólag említ meg Tapodi József, mint például a művezetők adminisztrációs túlterhelése, inkább még egy olyan problémát vet fel, amely időnként valamennyi szalagot sújt.

— Mint említettem, jelenleg harmincketten dolgoznak az 5228-as szalag előkészítő részében. Ha más munkát fogunk kapni, átszervezik a szalagot. A harminckettől mondjuk 28 marad nálam, a többi áthelyezik máshová. Ha újra 32 emberre lesz szükség, őket vissza már nem kapom, újakat osztanak ide, akiket ismét be kell tanítani. Ez a körforgás megy már évek óta az üzemben.

— Az ilyen áthelyeztetés csak látszólag ésszerű, valójában a termelékeny munka rovására megy. Az 5228-as szalagról naponta 120 kész öltöny kerül le. Ez a terv, s ha csupán a dolgozókon s a művezetőjü-kön múlna, soha nem kerülne veszélybe a teljesítés. Az elmondott hibák kiküszöbölése nemcsak Tapodi József számára jelentene könynyebbséget, az egész üzem munkáját jótékonyan befolyásolná.

Fehér Kálmán

Nézzé meg az igazolványát!

Mit kell tudni a személyi igazolványok cseréjéről

Mint arról lapunkban már hírt adtunk, az 1/1954. számú belügyminiszeri rendelet alapján a rendőrhatalóságok ez évben is — meghatározott időpontokban — kicserélik a már lejárt, vagy 1965. december 31-ig érvényességüket veszítő személyazonossági igazolványokat. Ezzel kapcsolatban munkatársunk kérdéseket intézett Tamás István őrnagyhoz, a Csongrád Megyei Rendőrfőkapitányság igazgatásrendészeti osztálya vezetőjéhez.

— Értesüléseink szerint a személyazonossági igazolványok cseréje 1965-ben is sok állampolgárt érint Csongrád megyében és Szegeden. Milyen rendszer szerint bonyolítják le a cserét?

— A személyazonossági igazolványok cseréje a megye területén, beleértve Szegedet is, 1965-ben több mint 150 ezer állampolgárt érint. Ez rendkívül nagy adminisztrációs feladatot jelent számunkra, s így a cserét természetesen nem történhet egyik napról a másikra. Ezért, tekintettel a mezőgazdasági munkák jellegére, az első fél évben a községeket vesszük sorra. Néhány

községben — főként a szegedi járásban — már meg is kezdődött az új igazolványok kiadása. Szeged, Szent- és Makó városokkal eltekintve az igazolványcsere Váshelyen és Csongrádon szintén az első fél évben történik. A múlt években bevált gyakorlat szerint a városokat kerületekre osztottuk fel, s annak megfelelő sorrendben történik a csere. A nagy, sok dolgozót foglalkoztató gyárak, üzemek szintén egy kerületnek számítanak.

— Mi teszi szükségessé a cserét, illetve kik kapnak új igazolványt a régi helyett?

— A személyazonossági igazolványok cseréjét egyrészt az indokolja, hogy az idő múlásával az arcvonások legtöbb embernél megváltoznak, s így a régi fénykép már nem lehet hiteles. Másrészt öt esztendő elteltével rendszerint változnak a személyi adatok is, esetleg betelnek az egyes rovatok, vagy megrongálódik az igazolvány.

— A személyazonossági igazolványok cseréje most azokat az állampolgárokat érinti, akik 1954-ben és 1955-ben kapták meg igazolványukat, továbbá azokat, akiknek igazolványát 1957-ben érvényesítették, s végül azokat, akiknek igazolványát 1959—60-ban öt évre adtuk ki.

— Kik kapnak úgy új igazolványt, hogy azt többet nem kell érvényesíteni?

— Érvényességi határidő nélkül személyazonossági igazolványt az 50. életévét már betöltött, vagy 1965. december 31-ig betöltő állampolgárok kapnak.

— Az igazolványcserére kötelezett állampolgároknak mi a teendőjük, illetve mit kell beszerezniük a cseréhez?

— A legelső teendő beszerezni, majd pontosan kitölteni a postahivatalokban árusított és erre a célra rendszeresített zöld nyomású bejelentő lapot. Ezt követően a bejelentő lapot le kell adni a területileg illetékes lakónyilvántartó könyv vezetőjének és a helyi rendőrhatalóságok szívesen adnak felvilágosítást az érdeklődőknek.

— Melyik cikkre haragudott? Volt olyan, amit nem szeretett kiadni?

— Amelyik a padláson volt. S amikor már ötöd-ször kellett megjármom le-felfelé napjában a lépcsőket, nagyon rá gondoltam a nyugdíjra.

Mückenhuber Frigyes 43 éves jó munkája elismerésül tavaly november 7-én Kiváló dolgozó jelvényt kapott a vállalatától. Otthon örzi, s jólesik ránéznie, mert olyankor a régi és jól ismert üzem és a sok-sok munkatárs jut eszébe.

Malcolm Frager nagy sikere

a Bartók Béla Filharmonikus Zenekar hangversenyén

A vasárnap délelőtti zene-kari hangverseny nagy él-ménye a fiatal amerikai zongoraművész, Malcolm Frager fellépése volt. A több nemzetközi zenei versenyen díjat szerző nagyon szimpá-tikus zongoraművész, amellett, hogy óriási technikai tudással rendelkezik, kiváló muzikuss is. Prokofjev Desz-dúr zongoraversenyének ma-ganszólamát szinte lélegzet-elállító virtuozitással játszot-ta, s a rendkívül nehéz zenei anyag tökéletes megszólaltatásán túl bőven jutott energiája arra, hogy orosz-romantikus zenével teltett légkört teremtsen. Rádás-ként Liszt VIII. Rapszódia-ját és egy Bach Korárelő-ját átíratott szólaltatott meg, csodálatos tisztasággal és egyszerűséggel. A Liszt-mű előadása nélkülözött min-denféle sallangot, erőszakolt-népieskedést, a Bach-korál pedig a zene legmélyebb ré-tegeibe hatolt. Egyszóval: Malcolm Frager zsemális művész.

A hangversenyen a szegedi Bartók Béla Filharmonikus Zenekar játszott, Lukács Ervin vezényletével. A Prokofjev zongoraverseny kísé-résén túl Bartók Lúcszvit-jét és Honegger Liturgikus szimfóniáját adta elő. A Tancsvit — amely Bartó nagy álma volt, a zene test

véri összefogásának talán legkifejezőbb szimbóluma — előadási szempontból igen komoly feladat. Az azonos magból táplálkozó, de min-dig más karakterű tételek sok ritmikai és intonációs buktatót rejtjenek s különö-sen fokozza a veszélyt, hogy a szólamok itt már, a ro-mantikus nagyzenekari gyakor-latától eltérően, legtöbbször háttér nélkül jelennek meg. Mindezek ellenére egy jól összefogott, legálabbis kon-cepciójában elfogadható elő-adást hallottunk.

A Liturgikus szimfónia — három próbával! — meg-emészthetetlen a zenekar számára. S mégis örülünk annak, hogy ez a darab mű-sorra került. Egyrészt mert egy nagyszerű művet hall-hattunk, ha gyenge előadás-ban is, másrészt mert a mos-tani műsorra tűzés biztosít egy jövőbeni jól meg-értett előadásra.

Csak a legösszetettebb elis-merés illeti Lukács Ervint, a közismerten tehetséges, fi-tatal karrierteret, aki ilyen nehéz és igényes műsorról ki mert állni. Sokkal ne-mesebb feladatot vállalt és sok-kal többet nyújtott a közön-ségnek így, mintha jól is-mert, halás darabokat vezé-nyelt volna, könnyű siker-rel.

Vántus István

Új műszer az állatgyógyászatban

Az Állatorvostudományi Egyetem belgyógyászati tan-székén új magyar műszert próbáltak ki. A műszer rend-kívül hasznos szolgáltatást tesz akkor, amikor — a gyors és pontos állatorvosi beavatkozás érdekében — meg kell állapítani a szarvasmarha szervezetébe került fémtárgy helyét és nagyságát. Az elektronikus fémkutató segítés-gével mindez gyorsan elvégezhető. A tranzisztoros készü-lék — amely száz órára elegendő 4,5 voltos teleppel működik —, kis méret és nagy mérési pontosság jel-lemzi.

